

[Kristen Østergaard.]

af denne lovgivning, om end med begrænsede tilskudssatser og nogle andre begrænsninger, som er anført af de foregående talere, og som kommer til udtryk i forslaget enkeltheder.

Selv om jeg er tilhænger af gode landvindingsager, og selv om jeg personlig nyder menneskenes forskønnelse af naturen ved moderate reguleringer af sumpe og slige ting, må jeg da også indrømme, at meget er forandret i de senere år; således er som anført de rent beskæftigelsesmæssige hensyn i landvindingsloven fuldstændig taget ud. Jeg er dog ikke enig med hr. Chr. Thomsen i, at der kan være taget sådanne hensyn til beskæftigelsesforholdene, at der af den grund er gennemført dårlige landvindingsager. Jeg tror næppe på en sammenhæng i den forbindelse. Samtidig må dog indrømmes, at der blandt de 1.700 landvindingsager har været nogle forbiere; det vil der altid være, når det drejer sig om sådanne ting.

Ved siden af denne anerkendelse må jeg også anerkende andres opfattelse af naturskønhed, andres opfattelse af den uberørte naturs skønhed. Men andre forhold kan berettige til at bremse på landvindingsinitiativerne. For det første er der strukturændringen i landbruget udtrykt i reduktionen af landbefolkningen og ejendomsantallet, og for det andet — og det er det væsentligste — er Danmark i mellemtiden blevet selvforsynende med korn, og det kan påregnes, at vi fortsat vil være det i fremtiden. Det er grundene til, at jeg fuldt ud accepterer reduktionen i støttelovgivningen til grundforbedring og landvinning med den naturligvis bremsende virkning, som disse begrænsninger får.

Jeg skal ikke her beskæftige mig med forslagets enkeltheder; det bliver der rig lejlighed til under udvalgsbehandlingen. Jeg vil slutte med at anbefale lovforslaget på venstres vegne.

Amtoft: Som allerede nævnt skal loven om grundforbedring og vandløbsregulering erstatte den tidligere grundforbedringslov og den tidligere lov om vandløbsregulering, den såkaldte landvindingslov.

Der har, som også tidligere ordførere har været inde på, været en del blæst navnlig

om landvindingsloven. Modstanden kommer især fra de kredse, der mener, at landbruget har udspillet sin rolle, men også fra dem, der mener, at vi af hensyn til den voksende bybefolkning skal bevare de vandlidende områder som rekreative områder. Jeg skal ikke her komme med en historisk redegørelse for betydningen af de hidtidige landvindingslove, men jeg kan dog ikke lade være med at fremhæve, at sagen ikke er helt så enkel, som modstanderne fremstiller den.

Sagen er jo den, at en meget stor del af de hidtil udførte landvindingsarbejder er foretaget i tyndt befolkede områder i Sydvestjylland, i Vest- og Nordjylland, hvor erhvervsmulighederne også i dag er meget begrænsede. Uden disse afvandinger havde behovet for en forstærket egnsudvikling været endnu større. Jeg vil også nævne, at det er et meget begrænset antal naturskare, der i dag færdes i de tilbageværende store naturområder i Nord- og Vestjylland.

Der er mange, der mener, at det er synd og skam, at man også i dag retter vandløbene ud, når man vil forbedre afvandingen af den tilgrænsende landbrugsjord. Det er et forståeligt synspunkt, men man må i allerhøjeste grad tage med i betragtning, at man ved at fjerne de store krøller opnår både at sænke vandspejlet i vandløbet til gavn for landbrugsjorden og, hvad der i vore dage er endnu vigtigere, formindske de gener, der stammer fra den stærke forurening af vandløbene.

Jeg har ikke mange bemærkninger om selve lovforslaget. Hovedprincippet er, at der kun kan gives statslån eller statstilskud til grundforbedringsarbejder eller til fællesarbejder, dem, man tidligere kaldte landvindingsarbejder, hvis det drejer sig om forbedret afvanding af allerede eksisterende landbrugsjord. Loven opmuntrer altså til en rationalisering, men omfatter bortset fra undtagelsestilfælde ikke indvinding af ny landbrugsjord. Endelig begrænser lovforslaget statstilskuddet til grundforbedring og forbedret afvanding til 25 pct. af anlægsudgiften. Denne procentsats er uændret for grundforbedringsarbejder; derimod er det en halvering af statstilskuddet for fællesarbejderne.

Der er ingen tvivl om, at udformningen af overgangsbestemmelserne må have givet